

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Christiani Iudæis, paria qui perpetrant scelera, paria metuant supplicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

trus fleret amarè, sed etiam Dei Mater, & quotquot à cruce re-
uertebantur pectora sua percutientes. Ite Iudæi, & Christum, &
Matrem Christi, & Apostolos, & omnes pios iubete plorare.
Qua mensura mensa fueritis, remiseretur vobis. Ite & vos, frigidi Chri-
stiani, qui viduis, qui pupillis, qui egentibus lachrymas duriat
vestrâ excutitis; veniet & vobis tempus flendi, gemendi, lamentandi; ut eamdem measuram experiamini, quam vos alijs adhi-
buistis.

XVI.

Ita quidem Iudæis potest peccatum & supplicium exprobra-
ri, & nobis; quare cum illis flentibus meritò & nos flemus. Nam
videtur illi mihi dicere: *Suspendimus organa nostra: flemus,*
*vt meruimus, à nemine deplorandi; quia nullius nos amplius la-
chrymæ iuvant.* Vos Christiani, *Flete super vos, & super filios vi-
vos.* *Sicut in viridi ligno haes faciunt, in arido quid fiet?* Si nos lu-
dæi, qui Christum non agnouimus, ita plectimur; quid vobis eue-
nit, qui Christum profitemini, & sàpe crudeliùs tractatis? Hieru-
salem Dominum occidens exemplum & imago est, cuiusque
animæ, vrbis, regionis, immò totius Mundi Christum repudian-
tis, contemnentis, & crucifigentis. Mala, quæ fecit, tulit Hieru-
salem: sensit talionem. Vos quoque talio manet, qui sceleribus
Iudæos imitamini. Sic euenit non solùm in extremo iudicio ma-
lis omnibus, sed eriam multis in hac vita. Et quidem 1. illis, qui
veros & veridicos Prophetas nolunt audire, sed se sinunt decipi à
falsis dicentibus, pacem esse, & non est pax; ponentibus *lucem in
tenebras, & tenebras in lucem.* Quàm multis prædictit Christus in-
teriorum, & non credunt? monet, & non audiunt? quàm flet su-
per multos? & non sentiunt? Mundo autem vanissima promis-
tenti, & vanissimè, omnia credunt; quasi nullum venturum
sit tempus vindictæ. 2. Illis, qui Titum Christo præoptant, &
præeligunt. Plurimi enim dominos sacerdotes aeterno Deo
anteponunt, & nesciunt, quàm durum iugum sint passuri; sed se-
rò oculos aperient, cùm repentina eis superueniet calamitas. 3.
Quàm multi ipsum tempus Paschale eligunt, pro occasione pec-
candi? Nam, vt taceam, diebus festis omnibus ludo, compota-
tioni, Veneri, per totum annum maximè litari; quot jam ipso
Paschatis tempore, sacrilegè confitentur, & communicant instar

Iude

Iudeæ proditoris; Christumque crucifigunt denuo; & sacrosanctum sanguinem eius pedibus conculcant? 4. Quanti ad montem Oliveti in tenebris eunt, ut cum Iudea osculum captent, dum amasij suis in ipsis templis insidiantur; &c, alijs cum Christo sanctissimè orantibus, ipsi occasionem querunt saltem oculis libidinandi? 5. Quanti Christum toro anno in SS. Eucharistia inclusum finunt quasi in carcere esse, neque eum visitare, aut sumere appetunt, in pectoris sui hospitio collocandum. 6. Quām vili pretio aut labore eum emunt? vix ad templum eunt, vix se ad confessionem præparant: vix vnum dolorem, aut susprium, aut emendationis propositum eliciunt: multi ne vnam quidem lachrymulam pro eo darent, ne vnum gemitum; quid enim dicam, ne vnum ieiunium, cilicium, aut flagellum? 7. Immò ei, cum Iudeis, illudunt mille modis. 8. Eum flagellant, è domo educunt; ejciunt è ciuitate; è pectoribus suis, è memoria, ex ipsis iconibus eradunt. Quid enim aliud est, obliuisci monitorum Christi, eiusque beneficia nolle meminisse? 9. Quid de magis & sagis dicam, qui hostiam sacram, in conuentibus suis coacriminantur, & acubus, cultris, pugionibus conuulnerant, neque secundum miraculo sanguinis inde emicantis commoueri? Clarissimum prodigium cùm vident, rident; cùm animaduertunt, contemnunt. An non hoc est dicere: *sanguis eius super nos, & super capita nostra?* Qui per cruenta bella venit super capita nostra: ut satis diu experti sumus. Necdum tamen pœnitentiam agimus, ut etiam in obduratione Iudeorum contumacia, tandemque etiam poenae assimilemur. Et sanè gladius hostilis nondum est in vagina; Turcicus in ceruices Christianorum acuitur. Sicut ergo Iudeis Christum occidentibus, & pœnitentiam non agentibus, ita nobis fieri potest. Nisi eum tandem aliquando conciliemus, paria reddentur...

At conciliamus, per pœnitentiam? per veram, non fictam. Verè recens quidam author scripsit: *Nullo modo exaudiuntur, qui à calamitatibus liberari cupiunt, nec inimicitiam, quam cum Deo exercercent, ponere vel afflicti cogitant. Ignorit Casar multis, qui impium contra Maiestatem suam bellum gesserunt, cedibus, incendijs, flumbris, grassatis sunt. Nullius illa oratio fuit: Veniam se cupere, reddi suis proximijs*

XVII.